

Folketingets Enerkipolitiske Udvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato 12. november 2008
J nr.

Enerkipolitisk Udvalg har i brev af 22. oktober 2008 stillet mig følgende spørgsmål nr. 5 alm. del, som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål 5:

"Vil ministeren kommentere den kritik, de to professorer i miljøret Peter Pagh og Ellen Margrethe Basse har fremlagt af den foreslåede erstatningsordning for naboer til vindmøller?"

Svar:

Jeg går ud fra, at spørgsmålet vedrører de artikler i "Altinget", som blev bragt den 21. oktober 2008.

I den ene artikel kritiserer prof. Ellen Margrethe Basse VE-lovens værditabsordning. I en anden artikel anfører prof. Peter Pagh, at ordningen kan tænkes at stride mod menneskerettighederne.

Ellen Margrethe Basse giver bl.a. udtryk for, at en særlov er uhensigtsmæssig, da den kan sprede sig til andre områder. Desuden anføres det, at en værditabsordning er i strid med planlovgivningens logik.

Værditabsordningen, er en del af energiforliget af 21. februar 2008, som er aftalt mellem alle Folketingets partier – bortset fra Enhedslisten. Ordningen sikrer alle, der lider et værditab på ejendom på mere end 1 % pga. opstilling af vindmøller, fuld dækning for værditabet.

Et evt. værditab fra opstilling af vindmøller er en konsekvens af noget, der kommer os alle til gavn: CO₂-fri energi. Regeringen og EU har ambitiøse målsætninger om udbygning af den vedvarende energi – herunder vindmøller. Der er derfor truffet en bred politisk beslutning om at kompensere de borgere, der lider et konkret værditab, som følge af opstilling af vindmøller.

Muligheden for at ordningen kan sprede sig til andre områder har været overvejet bl.a. på baggrund af den rejste kritik, og det fremgår nu af lovforslagets bemærkninger, at der er tale om en helt særlig ordning, som alene vedrører værditab som følge af opstilling af vindmøller.

Med hensyn til forholdet til planlovgivningen er det rigtigt, at det er udgangspunktet, at den fysiske planlægning skal afveje modstående hensyn til arealanvendelse gennem en langsigtet fysisk planlægning. Men det må konstateres, at planloven og den gældende naboret ikke sikrer ejere til vindmøller fuld erstatning for deres værditab. Da det brede energiforlig udtrykkeligt indeholder en aftale om at sikre dette, har det været nødvendigt med særlige regler for at opfylde aftalen. Der er altså tale om et bevidst

politisk valg.

Side 2/2

Desuden er det jo sådan, at værditabsordningen i sig selv giver opstilleren et signal om at undgå at stille møller op, der hvor man forvolder værditab på ejendomme. Hvis opstilleren vil undgå at betale, må møllerne placeres hensigtsmæssigt. Derved ligger ordningen jo ikke langt fra planlovgivningens tænkemåde.

- ./.
- Med hensyn til forholdet til menneskerettighederne kan jeg oplyse, at dette spørgsmål tidligere har været rejst. Justitsministeriet afviste den 18. september 2007 i vedlagte notat, at der kunne være tale om diskrimination i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvis lovgiver alene måtte beslutte at tildele økonomisk kompensation til naboer til vindmøller.

Med venlig hilsen

Connie Hedegaard